

Tisztelt Szent Száva!

Közeleg a nap, amikor megemlékezünk az Ön munkásságáról, mennyi minden tett népéért és népe fejlődéséért. Mikor körülnézek azt látom, hogy hasonló problémák merülnek fel most is. Ezért néhány tanácsot szeretnék kérni Öntől.

Ön volt az aki felismerte mennyire fontos a betegek ellátása és gyógyítása. Ezért kórházakat alapított. Ma minden faluban van orvosi rendelő, városokban pedig kórházak is. De mikor két évvel ezelőtt megjelent az új vírus azt láttuk, hogy az orvosok tanácstalanul nézték a rengeteg beteg embert. Mit tenne Ön? Mivel lendítsük fel az orvostudományt? Az első iskolákat Szerbia területén is Ön alapította. Tudta, hogy ha fejlődést szeretnénk elérni azért tanulnunk kell. Mindig több és több tantárgy jelenik meg. Az iskolában eltöltött hat vagy hét óra után otthon vár a házi feladat és tanulás. Rengeteg tudást igyekeznek átadni a tanárok. Mégis sokszor úgy érzem, hogy ez nekem túl sok. Tudom, hogy Ön is sokat tanult, olvasott, de az mellett utazott is, emberekkel társalgott. Szeretnék fejlődni, de közben szórakozni is. Mit tehetnék, hogy ezt elérjem? Mikor az Ön életében kutattunk, számomra a legcsodálatosabb dolog az volt, hogy sikerült kibékíteni a fivéreit. A harag és a gyűlölet, már háborúhoz is vezethetett volna, de Önnek sikerült a szívükben fellángoltatni a szeretet, és az együttérzést. Hogyan tudta ezt elérni? Erre a tanácsra nagy szüksége lenne minden embernek. Családok hullanak szét, testvérek távolodnak el egymástól, barátságok szakadnak meg...

Lenne még nagyon sok kérdésem Önhöz, jó lenne ha létezne egy időgép, amellyel ide tudna utazni és bölcsességével segíteni a rászorulóknak. Addig viszont nekünk kell igyekezni és a legjobb tudásunk szerint cselekedni.

Tisztelettel,

Fülöp Krisztián